

Ædruelighed, end nu er Tilfældet. Vi naa ikke Maalet gennem Forbud, men jeg tror, det vil naas gennem det Oplysningsarbejde, som udføres baade af Socialdemokratiet og Afholdsbevægelsen. Jeg er og har i 14 Aar været Afholdsmand, og det skulde glæde mig, om vi kunde naa til at faa et ædrueligt Folk, og jeg synes, det er enhver Pligt at bidrage dertil. Jeg vil sige, at den Dag, det skulde lykkes Afholdsmændene ligesom at erklære deres egen Virksomhed fallit og gaa over til at holde paa, at nu skulle vi have Forbud, saa at det ikke længere blev frivilligt, den Dag ønsker jeg ikke længere at være Medlem af nogen Afholdsforening, naar den vil ind paa den Vej at virke ved Forbud i Stedet for gennem frivilligt Arbejde. Jeg kan derfor ikke anbefale det foreliggende Forslag. Jeg ved ikke, om det behøver at gaa i Udvalg. Jeg kan ikke tænke mig, at jeg kan stemme for det, selv om det blev ændret paa væsentlige Punkter.

Sabroe: Efter min Opfattelse har man ikke Ret til at drage en Sammenligning mellem Færøerne og Danmark. Der findes ganske andre Forhold indenfor vort Lands Omraade end paa Færøerne, og det staar for mig saaledes, at den færøske Befolkning er udelukket fra en Mængde almindelige, jævne og aandelige Adspredelser, som den danske Befolkning har fri Adgang til. Og skønt jeg værdsætter det store Fremskridt, det Arbejde, der utvivlsomt har fundet Sted paa Færøerne som andetsteds i de senere Aar, gælder det, tror jeg, at vi herhjemme staa med en højere og rigere Kultur og have større Tillid til det frivillige Arbejde, der gøres indenfor Landets Grænser, end til det Arbejde, der paa det her omhandlede Omraade kan udføres paa Færøerne. Naar den færøske Befolkning med saa stor Majoritet har udtalt sig til Gunst for det foreliggende Forslag, mener jeg, det vil være urigtigt at gaa imod et saa stærkt udtalt Ønske. Men jeg vil, saa længe jeg har Magt og Evne dertil, være med til at modvirke, at en lignende Stemning som den, der gør sig gældende paa Færøerne, skal give sig Udslag herhjemme. Jeg tror, at vi have opnaaet saa store Resultater af det frivillige Arbejde, der paa mange forskellige Omraader og under mange forskellige Former har givet sig Udslag herhjemme, at vi trygt kunne fortsætte paa denne Vej.

Men jeg vil gerne, da jeg har faaet Ordet i denne Sag, have Lejlighed til at sige, at naar Alkoholismen, der er og har

været en Forbandelse for vort Folk, har naaet den Magt, den har naaet, en Magt, der heldigvis nu er i Aftagende, skyldes det jo Vanen, Traditionen, den Konservatisme, der findes hos alle Folk, ikke mindst hos vort med Hensyn til Vedhængen ved gamle Vaner og Skikke. Jeg glæder mig over at se det store Fremskridt, der er sket, og ikke mindst vil jeg have Lejlighed til sammen med mine Meningsfæller, der have haft Ordet i denne Sag, at sige, at der er ingen Klasse i dette Land, der har saa stor Ære af Afholdsarbejdets Fremme som netop den danske Arbejderklasse. Men jeg vil gerne samtidig have Lejlighed til at betone, at der ikke alene er sket et stort Fremskridt, der kan maales gennem de mange Titusinder, der findes indrullerede under de forskellige Afholdsorganisationer, men der er ogsaa sket store Fremskridt udenfor disse. Det er min Opfattelse, at Ædrueligheden har været i endnu større Vækst blandt dem, der ikke høre Afholdsfolkene til. Der gaar en steds stigende Bevægelse blandt alle Lag i Befolkningen, ikke mindst blandt Arbejderbefolkningen, mod Drukkenskaben, men det giver sig ikke Udtryk i, at man slutter sig til Afholdsorganisationerne, det giver sig Udtryk i, at man bekæmper Drikkeskikkene i Hjemmene, paa Arbejdspladserne, og navnlig paa det sidste Sted har denne Bestræbelse vundet stærkt Fodfæste i de senere Aar. Det er min faste Tro, at den Dag snart oprinder, da Arbejderne sige: Vi bekæmpe Drukkenskaben overalt, hvor vi have Magt og Myndighed dertil. Det er de bedste blandt Arbejderne, der staa i Spidsen for denne Bevægelse, og de ville, fordi de ere de bedste og have Retten paa deres Side, erobre mange Titusinder, der endnu af gammel Vane og gammel Dumhed blive ved at drikke. Men nogle ville blive ved at drikke, det er de fattige, de fattige i Aanden og de, der ikke eje noget, og for hvem Spiritus ikke alene er et Surrogat, men en Nødvendighed. De kunne ikke lade være, overfor dem kan man lave, hvad man vil, Tvangsforanstaltninger, alt muligt, det nytter ingenting. Men de andre kunne vi erobre. Og vi have delvis erobret dem. Jeg tror, at det Arbejde, vi skulle gøre her i Landet, er at fortsætte ad Frivillighedens Vej.

Jeg kan ikke tilbageholde en Bemærkning i Anledning af det Forslag, der foreligger her om en projekteret Rejse til Island, — og de Herrer, der skulle derop, skulle jo ogsaa til Færøerne, — og det er den Bemærkning, at det ikke skulde undre